41999D0007

SKLEP IZVRŠNEGA ODBORA
z dne 28. aprila 1999
o uradnikih za zvezo

(SCH/Com-ex (99)7 Rev. 2)

IZVRŠNI ODBOR JE

ob upoštevanju člena 132 Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma,

ob upoštevanju členov 7 in 47 zgoraj navedene konvencije,

ob upoštevanju svoje izjave z dne 16. septembra 1998 (Doc. SCH/Com-ex (98) decl., 2 rev.);

SKLENIL:

1. Odobri se načrt za medsebojno napotitev uradnikov za zvezo zaradi svetovanja in pomoči pri izvajanju varnostnih in kontrolnih nalog na zunanjih mejah (Doc. SCH/I-Front (98) 170, rev. 5).

2. Priporoča se, da pogodbenice kmalu napotijo uradnike za zvezo v kraje po njihovi izbiri, ki so primeroma našteti v Doc. SCH/I-Front (99) 9, rev. 3, in da kadar je treba, sklenejo še ustrezne dvostranske sporazume. Ta orientacijski seznam ni zavezujoč in se dopolnjuje glede na spremembe okoliščin.

Luxembourg, 28. aprila 1999

Predsednik

C. H. SCHAPPER

SCH/I-Front (98)170 rev.5

MEDSEBOJNA NAPOTITEV URADNIKOV ZA ZVEZO ZARADI SVETOVANJA IN POMOČI PRI IZVAJANJU VARNOSTNIH IN KONTROLNIH NALOG NA ZUNANJIH MEJAH

Na zasedanju 16. septembra 1998 je Izvršni odbor sprejel izjavo SCH/Com-ex (98) decl. 2, rev. 2, s katero je naložil Centralni skupini, da preveri, ali svetovanje in pomoč uslužbencev ene od pogodbenic med kontrolo na zunanjih mejah druge pogodbenice lahko pripomore k izboljšanju varnosti na zunanjih mejah.

Po temeljiti razpravi o možnostih svetovanja in pomoči uradnikov za zvezo na zunanjih mejah je podskupina za meje na to vprašanje na svojem sestanku 28. septembra 1998 brez pridržkov odgovorila pritrdilno.

Podskupina zaradi izpolnitve preostalega dela pooblastila, ki ji ga je dal Izvršni odbor, predlaga naslednji koncept za medsebojno napotitev uradnikov za zvezo zaradi svetovanja in pomoči pri izvajanju varnostnih in kontrolnih nalog na zunanjih mejah.

1. SPLOŠNO

1.1 **Pravni okvir**

Napotitev in delovanje uradnikov za zvezo urejata člen 47(1), (2) in (3) in tretji stavek člena 7 Schengenske konvencije.

Te določbe omogočajo časovno neomejeno ali omejeno napotitev uradnikov za zvezo zaradi dodatnega in pospešenega sodelovanja med pogodbenicami. To izrecno velja tudi za medsebojno pomoč čezmejnih organov na zunanjih mejah.

Podlaga za konkretno napotitev pa ostajajo dvostranski sporazumi med vsakokratnimi partnerskimi državami, ki se po potrebi lahko dopolnijo s konkretnejšimi dogovori med pristojnimi upravnimi organi. Dogovori, ki odstopajo od naslednjih pravil, se tako lahko sklenejo dvostransko med državami, ki izmenjujejo uradnike za zvezo. Vendar pa sklenitev dvostranskih sporazumov nikakor ne ovira skupnega usklajevanja in medsebojnega obveščanja.

1.2 **Območja delovanja**

Uradniki za zvezo so lahko razporejeni v mejnopolicijske izvajalske enote na morskih in kopenskih mejah, pa tudi na ustreznih letališčih in pri obalni straži. Uradniki svetujejo in pomagajo osebju teh enot schengenskih držav pri varnostnih in kontrolnih ukrepih na zunanjih schengenskih mejah na njihovo prošnjo ter v dogovoru s pristojnimi organi gostiteljice in v skladu z njihovimi zahtevami. Pri tem lahko opazujejo in zbirajo dokazno gradivo v zvezi z ilegalnimi migracijami in čezmejno kriminaliteto. Ne smejo pa opravljati nobenih suverenostnih nalog. Uradniki morajo biti načelno razporejeni na mejne prehode in na dele meje, ki so še posebno zanimivi v smislu ilegalnih migracij na schengensko območje.

Dejavnosti policijskih uradnikov za zvezo ne vplivajo na suverenost države, ki ji pomagajo; z opravljanjem svojih nalog ne smejo posegati v nacionalne pravne in upravne predpise.

Izvajanje v nadaljevanju opisanih, primeroma naštetih nalog uradnikov za zvezo velja izključno za svetovanje in dajanje pomoči pristojnim organom države gostiteljice pri mejnopolicijskih nalogah.

V vsakem primeru se te naloge izvajajo:

— v skladu z nacionalnim pravom,

— ob doslednem upoštevanju konkretne ureditve v posameznih dvostranskih sporazumih, po potrebi dopolnjenih s konkretnejšimi dogovori,

pa tudi

— v dogovoru s pristojnimi organi gostiteljice in v skladu z njihovimi zahtevami.

Te naloge lahko vključujejo:

Izmenjavo informacij

— redno in na posamičen primer vezano zbiranje in izmenjava informacij,

— vzpostavljanje stikov med pristojnimi organi, zlasti v skladu z določbami členov 39 in 46 Schengenske konvencije,

— obveščanje pristojnih organov gostiteljice o zadevah, ki se nanašajo na vstop in izstop v povezavi z državo pošiljateljico.

Svetovanje in pomoč uradnikom države gostiteljice

— svetovanje in pomoč policijskim uradnikom države gostiteljice pri

  — opravljanju pogovorov s potniki in

  — preverjanju verodostojnosti listin, ki jih je izdala država pošiljateljica,

— svetovanje in pomoč uradnikom države gostiteljice pri dejavnostih mejne policije, kakršne so:

  — priprava poročil,

  — sprejemanje prijav in sestavljanje ovadb,

  — opravljanje razgovorov,

  — zbiranje statističnih podatkov,

— svetovanje in pomoč uradnikom države gostiteljice pri:

  — ocenjevanju dokumentacije, s katero so uradniki za zvezo seznanjeni,

  — načrtovanju ukrepov varovanja državne meje,

  — ocenjevanju delovanja mejne policije,

— svetovanje in pomoč uradnikom države gostiteljice pri dopolnjevanju analize stanja,

— spremljanje uradnikov države gostiteljice pri varovanju državne meje.

Poleg tega lahko na letališčih in v pristaniščih opravljajo naslednje naloge:

— svetovanje in seznanjanje organov z ukrepi vračanja s strani države pošiljateljice, ob upoštevanju obstoječih sporazumov o prevzemu,

— svetovanje kontaktnim osebam za potnike ali prevoznike države pošiljateljice.

1.3 **Pogoji, ki jih morajo izpolnjevati uradniki za zvezo**

Uradniki, ki naj bi se napotili, morajo biti strokovno in osebnostno primerni tudi za morebitno dolgoročno opravljanje nalog v tujini. Imeti morajo mejnopolicijske izkušnje. Po možnosti bi morali imeti osnovno znanje jezika vsakokratne države gostiteljice ali pa vsaj obvladati delovni jezik, ki se najpogosteje uporablja v kraju, v katerem opravljajo naloge.

Načelno je treba dati prednost uradnikom z višjo strokovno izobrazbo.

1.4 **Logistika**

Država gostiteljica zagotovi državi pošiljateljici logistično podporo ob primernem upoštevanju suverenosti obeh držav in skladno z ustreznim dvostranskim sporazumom.

— Uradnikom za zvezo pristojni organ države gostiteljice, če to lokalne razmere dopuščajo, zagotovi lastno pisarno ali pa vsaj možnost souporabe pisarne. Uradnik za zvezo naj bi imel možnost souporabe vseh logističnih sredstev pristojnega organa države gostiteljice.

— Za nastanitev uradnika za zvezo poskrbi in jo plača država pošiljateljica. Država gostiteljica pomaga pri iskanju nastanitve.

— Uradna službena namestitev uradnikov za zvezo v državi gostiteljici (veleposlaništvo države pošiljateljice ali ministrstvo/organ države gostiteljice) se opredeli v posameznih dvostranskih sporazumih.

— Zdravstvena oskrba:

Država pošiljateljica zagotovi, da je uradniku za zvezo ob bolezni v državi gostiteljici na voljo zadostna zdravstvena oskrba. Po potrebi je treba skleniti dodatno zavarovanje.

2. KRAJ IZVAJANJA NALOGE

Izbiro krajev, ki se priporočajo schengenskim državam za napotitev uradnikov za zvezo, posebno določi podskupina za meje. Ta orientacijski seznam ni zavezujoč in se dopolnjuje glede na spremembe okoliščin.

3. OCENA/SPREMLJANJE IZVAJANJA

Po potrebi bodo schengenske države izmenjavale svoje izkušnje z napotitvijo uradnikov za zvezo v podskupini za meje ([1]).

([1]) Po vključitvi schengenskega sistema v Evropsko unijo se bo delo podskupine za meje nadaljevalo v organu Sveta EU, pristojnem za zunanje meje.

SCH/I-Front (99)9, rev. 3

(Medsebojna Napotitev Uradnikov za Zvezo Zaradi Svetovanja in Pomoči pri Opravljanju Varnostnih in Kontrolnih Nalog na Zunanjih Mejah)

Orientacijski seznam krajev, ki se trenutno priporočajo schengenskim državam za napotitev uradnikov za zvezo

V nadaljevanju je naveden seznam krajev, ki ga podskupina za meje trenutno priporoča schengenskim državam za napotitev uradnikov za zvezo.

Ta orientacijski seznam ni zavezujoč, podskupina za meje pa ga dopolnjuje v skladu s trenutnimi okoliščinami [1].

1. Belgija

   — Bruselj (letališče Zaventem)

2. Nemčija

   — letališče Frankfurt/Main

   — München (letališče Franza Josepha Straußa)

   — Frankfurt na Odri (kopenska meja s Poljsko)

   — Ludwigsdorf (kopenska meja s Poljsko)

   — Zinnwald (kopenska meja s Češko)

   — Waidhaus (kopenska meja s Češko)

   — Hamburg (morsko pristanišče)

3. Francija

   — Marseille (morsko pristanišče)

   — Pariz (letališče Charlesa de Gaulla)

4. Grčija

   — Atene (letališče)

   — Solun (letališče)

   — Kakabia (kopenska meja z Albanijo)

   — Kastanies (kopenska meja s Turčijo)

   — Samos

   — Krf

[1] Po vključitvi schengenskega sistema v Evropsko unijo se bo delo podskupine za meje nadaljevalo v organu Sveta EU, pristojnem za zunanje meje.

5. Italija

— Rim – Fiumicino (letališče)

— Brindisi (morska meja)

— Trapani

— Trst (kopenska meja s Slovenijo)

— Milano (letališče Malpensa)

6. Nizozemska

— Amsterdam (letališče Schiphol)

7. Avstrija

— Dunaj – Schwechat (letališče)

— avtocesta Nickelsdorf (kopenska meja z Madžarsko)

— Spielfeld (kopenska meja s Slovenijo)

— Berg (kopenska meja s Slovaško)

— Drasenhofen (kopenska meja s Češko)

8. Španija

— Algeciras (morsko pristanišče)

— Madrid (letališče Barajas)